

Uwagi redakcyjne

Cytowane w książce japońskie wyrazy i przykłady zdań zostały podane najpierw w zapisie oryginalnym, tj. w piśmie sylabicznym *kana* i w zapisie ideograficznym *kanji*, a następnie w oficjalnie przyjętej w piśmiennictwie japonistycznym w Polsce transkrypcji Hepburna (*hebonshiki rōmaji* ヘボン式ローマ字). Nazwa systemu zapisu wyrazów japońskich alfabetem łacińskim wywodzi się od nazwiska jego twórcy, amerykańskiego misjonarza Jamesa Curtisa Hepburna (1815–1911).

W klasycznej japońszczyźnie używany był tzw. historyczny system ortograficzny *kany* (*rekishiteki kanazukai*), w którym wymowa poszczególnych głosek bardzo często nie pokrywała się z formą ich zapisu. W celu pokazania różnic pomiędzy wymową a zapisem głosek, autorka przyjęła zatem, oprócz systemu Hepburna, odrębną transliterację ortograficzną klasycznego języka japońskiego¹.

Partykuły przypadków gramatycznych は, へ oraz を są zapisane według transkrypcji Hepburna, czyli *wa*, *e* i *o*.

Nazwiska i imiona japońskie podane są zgodnie ze zwyczajem japońskim, czyli nazwisko poprzedza imię.

Wszystkie przekłady z języka starojapońskiego, o ile nie podano inaczej, zostały dokonane przez autorkę. Przekłady tekstów literackich mają charakter filologiczny, ze względu na konieczność pokazania i wyjaśnienia odpowiednich konstrukcji gramatycznych.

¹ Zob. tabela transkrypcji i transliteracji głosek japońskich zamieszczona na następnej stronie.

Tabela transliteracji i transkrypcji głosek japońskich

Zapis oryginalny	Transliteracja ortograficzna starojapońszczyzny przyjęta w pracy	Transkrypcja Hepburna
あう	au	ō
あふ	afu	ō
いう	iu	yū
いふ	ifu	yū
えう	eu	yō
えふ	efu	yō
おう	ou	ō
おほ	oho	ō
くわ	ku _{wa}	ka
ぐわ	gu _{wa}	ga
じ	ji	ji
ず	zu	zu
ぢ	ji	ji
づ	zu	zu
は	ha	ha – początek wyrazu wa – środek i koniec wyrazu
ひ	hi	hi – początek wyrazu i – środek i koniec wyrazu
ふ	fu	fu – początek wyrazu u – środek i koniec wyrazu
へ	he	he – początek wyrazu e – środek i koniec wyrazu
ほ	ho	ho – początek wyrazu o – środek i koniec wyrazu
ゐ	wi	i
ゑ	we	e
を	wo	o